

Efterord

En gång dök det upp en bild i huvudet på den vuxna Lise Indahl. På en gångväg i Rinkeby, där hon hade bott när hon var barn, såg hon en flicka som närmade sig. Hon hade blå täckjacka, röd mössa och mörkt lockigt hår som stack fram i nacken under mössan. Flickan gick fort – och så plötsligt var hon försvunnen. Av den bilden i Lise Indahls huvud blev det en radioföljetong i sex delar som heter *Den röda mössan*. När hon hade gjort om historien litet blev det också boken *Den osynliga*. Som du just har läst.

Lise Indahl har skrivit många radiopjäser och sommarlovsföljetonger. Den senaste, som skrevs för Unga radioteatern, heter *Moritz minnen* och består av sex avsnitt. Den handlar om Calle som ärver ett gammalt kassetband av sin morfar som var en ganska tjugig gubbe. Först orkar Calle inte lyssna men en dag gör han det ändå. Då får han höra morfarns hemska berättelser från koncentrationsläger under andra världskriget.

Lise kommer från Narvik i Nordnorge men flyttade som liten till Sverige. Här bodde hon och hennes familj på fyra olika ställen i Västmanland och i Rinkeby och Åkersberga. Eftersom familjen flyttade ofta blev Lise van vid att byta skola. Till skillnad från Elvira i boken så tyckte Lise faktiskt att det var rätt roligt att börja i en ny klass. Hon och hennes kompisar gillade att bygga kojor i skogen, ha hemliga klubbar, smyga på folk som de trodde var skumma och göra egna tidningar. Hennes mamma var inte som andra mammor på den här tiden som lagade mat hemma, så Lise åt ofta middag hemma hos sina kompisar. På så sätt blev hon van vid att vara en besökare i andras världar.

När Lise läste spännande böcker – som *Mio min Mio* eller *Jättehemligt* – inbillade hon sig att hon var pojken Mio eller Barbro i *Jättehemligt*. Personerna i böckerna som hon slukade blev levande och Lise kände att hon inte var ensam. Hon tänkte att författaren förstod henne och tyckte om henne.

När Lise var tio år visste hon att hon ville bli författare när hon blev stor. Hon ville skriva böcker för sådana som hon själv. Om sorgliga saker och roliga. Lise tyckte att de vuxna verkade ha så tråkigt, de var ofta stressade och sura. Så hon bestämde sig för att när hon blev stor skulle hon ha mycket roligare.

Lise Indahl har gått radiolinjen på Dramatiska Institutet och är radioproducent. Med mikrofonen kan hon vara besökare i andras världar och fråga hur det står till. Ett sant äventyr! Just nu håller hon på med en radiodokumentär om en nioårig romsk flicka som har bott i Sverige i över ett år men som inte får gå i skolan.

Ett tema som ofta går igen hos Lise Indahl handlar om barn. Barn som står utanför. Barn som har stora problem. Barn som måste hitta egna listiga utvägar för att klara sig.

Lena Kjersén Edman

Dramatik av Lise Indahl för Radioteatern:

Ebb och flod (1988)

Den sovande journalisten (1999)

Hissen (2004)

Jag, Sokrates och Lars (2004)

Bens livs (2005)

Orons dal (2007)

Den röda mössan (Lovteater i sex avsnitt 2008)

Fatta läget (Unga radioteatern 2008)

Kärlekspanik (Unga radioteatern 2008)

Befria lagunen (Lovteater i sju avsnitt 2010)

Moritz minnen (Lovteater i sex avsnitt 2012)